

[Hans Nielsen.]

Nej, den Tid er forbi, da Arbejderne stod paa et saadant Kulturniveau, at man kunde skræmme dem med den Slags Udtalelser. Det er maaske den Slags Udtalelser, der kan gøre Virkning ude i visse Afkroge, de yderste Afkroge, hvor „Aalborg Amtstidende“ naar frem to Dage efter, at den er trykt. Men i Arbejderkredse gør det absolut ingen Virkning.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen mente, at det var inkonsekvent af mig at henvise til Hr. Langkjærs Udtalelser, samtidig med at jeg kaldte denne Lov for en Klasselov. Der er ikke noget, som helst inkonsekvent deri. Denne Lov kan godt ramme andre end Arbejderne og dog være en Klasselov. Hvad jeg altid har sagt om denne Lov, er, at den naturligvis er saadan, som Samfundsforholdene gør den. Med den Magt, som Pengene har, vil det altid være lettest at faa den til at ramme Arbejderne.

Men vi ved alle sammen saare vel, at Loven er ikke ude efter Arbejderne alene. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo som Formand for Landboforeningen gengestøvet alle Landets Arkiver for at finde Angrebsstof mod de danske Haandværksmestre. Der findes i den Betænkning, vi afgav i Fjor, en hel Række Oplysninger om det Undersøgelsesarbejde, som er foretaget i saa Henseende. Det er rettet mod Murermestre, Tømrermestre, Snedkermestre, Glarmestre, men først og fremmest mod Smedemestre. Og det er jo ogsaa gaaet saa vidt, at der skulde gøres store Anstrengelser for, at de unge Gaardmandsønner selv kunde beslaa deres Heste, for at Gaardmændene kunde faa Hævn over Smedemestrene. Alt dette staar i Betænkningen; og det er kun denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som nødsager mig til at minde om den, for alt det ved jo Formanden for Arbejdsgiverforeningen lige saa godt som jeg, han ser jo lige saa godt som jeg, at det er disse smaa Haandværksmestre rundt omkring i Landet, man er paa Jagt efter, det er dem, der skal straffes sammen med Arbejderne. Derfor gaar jeg ud fra, at han ogsaa er paa Vagt. Det er hans Op-gave at varetage disse mindre Haandværksmestres Interesser, da en stor Del af dem ogsaa staar i Arbejdsgiverforeningen. Det er derfor ganske naturligt, forekommer det mig, at Arbejdsgiverforeningens Formand har taget denne Stilling, og der kan absolut ikke være noget in-

konsekvent i min Holdning ved denne Lejlighed.

Der er nu til Lovforslaget knyttet en ny Bestemmelse, som jeg ikke omtalte i Forgaars, idet jeg ønskede at høre den højtærede Minister, før jeg sagde nogle Ord om denne nye Bestemmelse, der er kædet til § 2. Jeg maa sige, at jeg er meget ked af denne Tilføjelse, fordi den efter min Formening yderligere forværrer dette Lovforslag. Denne Tilføjelse gaar ud paa, at Bestemmelserne vedrørende Skønnet skal for denne Lov være de samme, som findes i Retsplejelovens Kapitel 19.

Retsplejelovens Kapitel 19 er en Samling af mange Paragraffer med mange forskellige Bestemmelser, og mellem disse Paragraffer findes der en Bestemmelse om Besigtelse af Kvinder paa Kroppen. Det er højst aparte, at denne Bestemmelse ogsaa nu kommer ind i det foreliggende Lovforslag. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at der under visse Forhold vil kunne blive Tale om at besigtige Arbejdersker baade i By og paa Land, fattige Daglejerkoner og Væversker og andre, paa Kroppen. Jeg maa indrømme, at det skal ske under en vis Hensyntagen, at det skal være ganske bestemte Personer, der foretager et saadant Syn, enhver Agrar kan altsaa ikke gaa hen og gøre det, men jeg vil sige til den højtærede Minister, som jo nu har faaet dette Lovforslag — det har jo ikke ligget saa saa uhyre mange Dage under hans Embede —: Synes den højtærede Minister alligevel ikke, at man ved denne Lov, hvor der er Tale om Straf og Straf og Straf, og hvor man nu kæder en Bestemmelse til, hvorved man ogsaa kan komme ind paa et saadant Tyranni som det omtalte, at der kan blive Tale om at besigtige Arbejdersker paa Kroppen, synes Ministeren ikke, at man her efterhaanden arbejder sig saa langt ud, at alvorlige Mennesker maa krympe sig noget ved at være i Selskab med en saadan Lov? Jeg vil inderligt tilraade den højtærede Minister, at han tager denne Tilføjelse til Loven bort, den er sandelig slem nok i Forvejen, vi behøvede ikke denne sidste Tilføjelse, der er kommet til i Aar.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kom alt for let fra sit Forsvar for den fynske Agrar, som averterede i „Fyens Tidende“ efter Arbejdskraft. Een Ting er, at en Mand siger til sig selv: Jeg vil ikke have organiserede Folk. Det maa han selv afgøre. Noget ganske andet er at publicere det i en Avis og skrive, at fagorganiserede